І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-5740
— Тел. в Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 7. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 13-го СІЧНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 13, 1966 No. 7. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 12-го січня 1966 р.

В АМЕРИЦІ

КОНГРЕС ПРОТИ РЕДУКЦІЇ СЕКРЕТАРЕМ ОБОРОНИ ДАЛЕКОСЯЖНИХ БОМБОВИКІВ. Палатна Комісія Збройних Сил повідомила, що вона негайно почне переслухання в справі заповідженої редукції більше як двох третіх далекосяжних бомбовиків, яке заповів секретар оборони Роберт МекНамара. Ця сама Комісія вестиме переслухання також в справі масової редукції військових баз, яку заповів секретар оборони в грудні минулого року. Комісія не вдоволена і з того, що припинено будову військових об'єктів коштом $620 мільйонів. Голова Комісії конгресмен Мендел Ріверс заявив, що він запитається директора Рекрутаційного Уряду генерала Луїса Герші, чи конечні є зміни в законі про військову службу.

КАНАДІЙЦІ ВТРАЧАЮТЬ КОНТРОЛЮ НАД СВОЄЮ ЕКОНОМІКОЮ, як це стверджує щоденник в Торонті „Глоб енд Мейл". Цей часопис подає, що в минулому році 1965 дальших 19 канадійських компаній перейшли під контролю закордонного, головним чином американського капіталу. В 1964-му році таких компаній було 30, а між ними і один із найбільших канадійських броварів („Джан Лебетт") із майном 79 мільйонів долярів. Канадійці нарікають на це явище, але є й такі, які твердять, що чужі капітали збільшують життєву стопу канадійців, вможливлюючи користати з нових технологічних винаходів та поширюють канадійський ринок збуту.

В 1965-му РОЦІ АМЕРИКАНЦІ ВИКУРИЛИ 532 БІЛЬЙОНИ ЦИГАРОК, що є новим сумним рекордом, який свідчить про те, що число викурених цигарок в минулому році збільшилося на 4 відсотки в порівнянні з 1964-им роком, коли пустили з димом в цій країні 511 більйонів цигарок. Тепер саме припадають другі роковини з дня, коли головний лікар ЗДА оголосив був звіт окремої комісії про те, що курення цигарок є небезпечне, бо спричинює в курців недугу пістряка легенів, недуги серця та інші недуги. Внаслідок цього в 1964 році зменшилося число викурених цигарок до 511 більйонів, а в 1963 році воно виносило 524 більйони. Цього року воно знов збільшилося до 532 більйонів.

АСТРОНОМИ З ПРИНСТОНСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ВИЯСНЮЮТЬ ПРИЧИНУ ВИНИКАННЯ „МЕРТВИХ ЗІР". Вони зібрали дані за допомогою спектру на висоті 118 миль над Землею. Ці дані свідчать про те, що ті зорі, які є 20 разів більші від нашого Сонця, викидають зі себе матерію в космос зі швидкістю чотирьох мільйонів миль на годину, і таким способом матерія цих зір-велетнів зменшується на 95 відсотків. Тоді такі зорі стають малими карликами, „мертвими" білими зорями. Давніше вчені гадали, що ці малі зорі виникли внаслідок експльозії Супернови — величезної „нової" зорі. Тепер знайшли іншу причину виникнення „мертвих" зірок.

РОЗДРІБНИЙ ПРОДАЖ В 1965-му РОЦІ СТАНОВИВ $282.7 БІЛЬЙОНА, на 8 відсотків більше, як в 1964-му році, як про це повідомляє Департамент Торгівлі. В грудні 1965 року роздрібний продаж виносив $30.2 більйона, на 1 відсоток більше в порівнянні з листопадом минулого року. Грудневий роздрібний продаж був на 7 відсотків більший, як в грудні 1964-го року. Збільшення роздрібного продажу в 1965-му році виносило $21.1 більйона в порівнянні з 1964-им роком.

У СВІТІ

НОВИЙ ІНДІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ГУЛЬЗАРІЛЯЛЬ НАНДА ЗАЯВИВ, що він визнаватиме і здійснюватиме умову, підписану померлим прем'єром Лялем Багадуром Шастрі в Ташкенті з пакистанським президентом Мохаммедом Аюбом Ханом. Проте в Пакистані царить непевність щодо долі Ташкентської декларації і тамошні керівні кола вичікують, чи дійсно Індія почне евакуювати свої війська з прикордонних земель Пакистану, що їх вони окупували в минулорічній короткій війні.

КОНФЕРЕНЦІЯ БРИТІЙСЬКОГО КОММОНВЕЛТУ ВІДБУВАЄТЬСЯ в столиці Нігерії Лягосі. Це вперше від 1930 року, коли-то покликано до життя Коммонвелт, як свобідний союз держав, пов'язаних з Британією англійською мовою чи іншими зв'язками, що він збирався поза кордонами самої Британії (Англії). З-посеред 22 членів Коммонвелту — Гана й Танзанія бойкотують конференцію, а Австралія прислала тільки обсерватора. Крім британського прем'єра Гарольда Вілсона є там ще 9 інших голов урядів, між ними прем'єр Канади Лестер Пірсон. Головна тема нарад: Родезія і шляхи, як скинути її білорасистський уряд.

З БУРУНДІ, МАЛЕНЬКОЇ МУРИНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ, КОЛИШНЬОЇ БЕЛЬГІЙСЬКОЇ КОЛОНІЇ НА СХІД ВІД КОНГА, ВИДАЛЕНО АМЕРИКАНСЬКОГО АМБАСАДОРА Доналда А. Дюмонта, його заступника Томпсона Буханана і старшину амбасади для зв'язків Ніколаса Мілроя, закинувши їм „контакти зі змовниками" невдатного державного перевороту з 19 жовтня мин. року. Вправді Державний Департамент у Вашингтоні негайно загрозив бурундійському амбасадорові Леонові Нденгзако „поважними наслідками" такої поведінки його уряду, але ЗДА мало що можуть порадити, бо невідомо, хто властиво править в Бурунді: прем'єр Леопольд Біга був поважно ранений у спробі перевороту і лікується в Европі, король Мвамі Мвамбутса IV втік до сусідного Конга і боїться вертатись, а в Бурунді панують ніби військові — насправді процвітає анархія.

У МІСТІ МІСАВА В ЯПОНІЇ вибухла в минулий вівторок пожежа, яка знищила 434 будинки й залишила бездомними 5.583 особи. Пожежу поборювали м. і. 1.000 американських вояків із тамошньої американської летунської бази. Арештовано жінку, яка спричинила ту пожежу, своєю недбалою та необережною поведінкою із газовою печею. На щастя — не було людських жертв, хоч увесь великий блок мешкальних будинків перетворився в пекло, куди пожежна сторожа не могла навіть продертися.

НА ТАЙВАНІ (ФОРМОЗІ) РОЗБУДОВАНО настільки тамошню летунську базу в Кунгкван, біля провінційної столиці Тайчунг, що великі 4-моторові й турбопропелерові транспортні літаки „Геркулес" перевозитимуть бойові матеріяли і військо безперервними летами до Південного В'єтнаму. Літак типу „Геркулес" може везти 92 вояки або 64 парашутистів з цілим їх виряддям і 18 тонн припасів на віддаль 3.500 миль без зупинки, із швидкістю 370 миль на годину. На названій базі на Тайвані зосереджено вже більше війська і всякої зброї та воєнних матеріялів, для можуть їх примістити приготовані бараки і склади.

Передбачають швидке закінчення страйку транспортових робітників в Ню Йорку

Ню Йорк. — У вівторок 11-го січня переговори в справі страйку не зрушили з мертвої точки, бо представники Спілки Транспортових Робітників не погодилися на прийняття пропозицій посередника Дж. Ліндсея. Ліндсей пропонував, щоб урухомити міські підземки та автомуси з тим, що обидві сторони погодяться прийняти рішення в справі нового контракту третейської комісії. З різних боків передбачають, що страйк повинен закінчитися в найближчих днях. Кажуть, що вже засіснувала не надто велика різниця між домаганнями робітників а пропозиціями Трензіт Оторіті. Представники Протестантської, Католицької і Жидівської релігії склали заяви, в яких просять обидві сторони якнайскорше закінчити страйк, який найбільше шкодить тим робітникам, що не можуть дістатися до праці. Численні робітники не працюють вже другий тиждень і не мають засобів до життя. Повідомляють, що робітники мають дістати збільшені платні впродовж найближчих двох років на суму, яка буде між $50 - 60 мільйонами. Ніодна сторона не бажає виявити подробиць щодо суми, на яку мали б погодитися обидві сторони. Голова Американської Федерації Праці — Конгресу Індустрійних Організацій Джордж Міні заявив у Вашингтоні, що порозуміння в справі страйку ближче, ніж це могло б здаватися на основі тих вісток, які продістаються із залі переговорів до відома ширшого громадянства. Міні сказав, що страйк закінчиться за 1 або 2 дні. Він сказав на пресовій конференції, що обидві сторони різняться тільки навіть не одним цілим відсотком щодо суми, яку мали б дістати робітники. Губернатор Рокефеллер заявив в Олбані, що ті робітники, які не могли дістатися до праці, зможуть дістати допомогу, як безробітні. Очевидно, що це не відноситься до тих, які страйкують.

Президент Джансон продовжуватиме реалізацію своїх соціяльних проєктів

Вашингтон. — Президент Джансон сказав сьогодні, що він рішений змагатись далі за побудову „величного суспільства" у ЗДА і що у своєму проєкті бюджету він не лише взяв до уваги американські зобов'язання у В'єтнамі, але й засадничі економічні й соціяльні проблеми нашої країни.

Цю заяву зробив американський Президент у відповідь на запитання провідника Американської Федерації Праці Джорджа Міні, який під впливом вістки у пресі написав листа Президентові і в цьому листі відкрито поставив питання, чи американський уряд задумує покрити збільшені видатки на війну у В'єтнамі зменшенням бюджету на господарські й соціяльні проєкти в нашій країні. Міні поінформував представників преси, що у своїй відповіді на це важливе питання Президент заявив, що — хоч праці над проєктом бюджету ще незакінчені - то він запевнює, що у проєкті бюджету не буде ніяких редукцій з фондів призначених на економічні і соціяльні проєкти. Справи бюджету американського уряду на діловий рік 1966 будуть докладно обговорені у промові Президента про стан Унії Міні запевняв Екзекутиву Раду Американської Федерації Праці, що він зовсім певний того, що бюджет на соціяльну програму нашої країни не буде зменшений і програма уряду, який змагає до побудови „величного суспільства", буде переведена. Міні теж з повним довір'ям до нового 89-го Конгресу. Він сподівається, що Сенат візьме на голосування поправку до секції 14-б закону Тефта-Гартлі, покликуючись на провідника сенатської більшости сенатора Менсфілда, який запевнив, що він зробить все можливе, щоб піддати цю справу під голосування Сенату в найближчому часі.

Науковець проєктує продукувати „безпечні авта"

Ди Мойн, Айова. — Біофізик Компанії Мартина з Балтимору, д-р Карл Кларк, промовляв під час переслухань стейтової комісії у справі великого числа смертних випадків в автових катастрофах і предложив плян „безпечного авта", яке зменшило б число автових катастроф принаймні на половину теперішнього числа. Д-р К. Кларк заявив, що котрась автомобільна компанія мала б випродукувати модель такого безпечного авта, що мало б коштувати менше, як один мільйон долярів. Коли б це авто виправдало себе, тоді можна б почати масову продукцію цих безпечних авт, які коштували б кілька сот напевно, долярів більше від теперішніх авт. Представники автомобільної промисловости обороняють теперішні авта і твердять, що випродукування нового моделю вимагає більше часу. Запропоноване д-ром Кларком авто мало б витримати зудар із поруччям мосту під час їзди із швидкістю 45 миль на годину та зудар із стоячим автом під час швидкости 90 миль на годину.

В університеті Міннесоти відбудеться відкриття Українського Відділу Іміграційних Архівів

Міннеаполіс. — В бібліотеці ім. Волтера при Університеті Міннесоти відбудеться в неділю 16 січня ц. р. о год. 3-ій по полудні відкриття Українського Відділу Іміграційних Архівів. У програмі передбачені промови дирек. бібліотеки, д-ра Едварда Б. Стенфорда і керівника Комітету Іміграційних Архівів проф. Тимотея Л. Смита, як також виступ українського хору „Дніпро", танцювальної групи „Черемош" тощо. Започаткованою організацією українського відділу названих архівів на базі великої колекції книжок, періодики і кореспонденції, що її дарував Університетові проф. д-р Олександер Грановський. Поповнюється цей відділ матеріялами від багатьох американсько-українських установ й осіб, як наприклад від Владики Мстислава з Бавнд Бруку, Українського Народного Союзу, редакції „Свобода" та інших.

ЧЕСЬКИЙ ДИРИГЕНТ ВИБРАВ СВОБОДУ

Берлін. Дириґент оркестри Ян Арнет, що виступав на гостинних виступах в Берліні, попросив азилю у влади Західнього Берліну для себе, своєї дружини і дитини. Арнет дістав був дозвіл чеського режиму на концерти разом із сім'єю і напередодні повороту до Чехословаччини заявив: „Не легко мені залишитись у чужині, але повертатись в Чехію я не хочу!"

Мільйон індійців проводили свого прем'єра Шастрі в його останній дорозі

Індійський прем'єр Ляль Багадур Шастрі — малого росту і худощавий мужчина в білому одязі — стискає руку пакистанському президентові Мохаммедові Аюбові Ханові після того, як вони підписали в Ташкенті, СССР, договір про відмову від війни і відкликання військ з окупованих теренів в Індії і Пакистані. В кілька годин пізніше, ніччю, індійський прем'єр помер на удар серця.

Ню Делі. — Домовину з тілом померлого в Ташкенті на удар серця індійського прем'єра Ляля Багадура Шастрі перевезено до індійської столиці совєтським джетом типу „Ільюшин". На летовищі у Ташкенті домовину несли на своїх раменах пакистанський президент Мохаммед Аюб Хан, совєтський прем'єр Алексей Косиґін, совєтський міністер закордонних справ Андрей Громико, маршал Родіон Малиновський, індійський міністер закордонних справ Сваран Сінґ і індійський військовий міністер І. Б. Чаван. На летовищі в Ню-Делі очікували домовину індійський президент Сарвепаллі Радакришнан, новопризначений тимчасовий прем'єр Індії Гульзаріляль Нанда, всі члени індійського уряду, генералиця, члени парляменту і члени дипломатичного корпусу, а обабіч шляху, що від з летовища до дому покійного прем'єра стояли сотні тисяч індійців. Так само другого дня круглo один мільйон індійців проводили похоронний похід над святу ріку Ганґ, де за традиційним звичаєм найстарший син померлого прем'єра запалив костир, на якому спалено тіло його померлого батька-прем'єра. Попіл, вкинений у ріку Джамна, має запевнити померлому безсмертність — вірять індійці. Так само поховано двох славетних попередників Шастрі: його вчителя, батька новітньої Індії Магатму Ганді, та прем'єра Джавагарлала Неру. Америку репрезентували на похороні індійського прем'єра віце-президент Гюберт Гомфрі, державний секретар Дін Раск і два перші амбасадори ЗДА в Індії — Джан Кеннет Гелбрейт і Джан Шерман Купер. Британію репрезентував останній британський віце-король Індії Ерл Мавнтбеттен і віце-прем'єр Джордж Бравн, безпосередньо з Ташкенту прилетів на похорон совєтський прем'єр Алексей Косиґін, а хоч пакистанський президент Аюб Хан сам на похорон не прибув, проте вислав туди двох міністрів пакистанського уряду і ще з Ташкенту наказав перепустити через територію Пакистану совєтський літак із домовиною померлого індійського прем'єра.

ЗДА очікують відповіді від Північного В'єтнаму на мирову пропозицію

Вашингтон. — Американський уряд очікує — покищо даремне — відповіді на мирову пропозицію, передану безпосередньо представникові Північного В'єтнаму з американського боку не виявлено, коли це докладно сталося і де саме, але — за газетними твердженнями — це сталося в одній із 22-ох столиць різних країн світу, в яких перебувають амбасадори однаково З'єднаних Держав, як Північного В'єтнаму. Ця зустріч мала бути строго формальна, обмежуватися тільки до передачі американського меморандуму і до кількох хвилин часу. Пресові коментатори звертають увагу, що коли під час минулорічної 5-тиденної перерви летунського бомбардування Північного В'єтнаму Британія хотіла передати подібний меморіял безпосередньо північно-в'єтнамському урядові — то цей останній відмовився такий меморіял узагалі прийняти. Америка — твердить преса — запропонувала проголосити воєнне перемир'я та повести мирові переговори на базі Женевських конференцій з 1954 і 1961 років, погодилася на переведення плебісциту у Південному В'єтнамі в справі з'єднання країни в умовах безсторонности, запевнила, що не шукає у Південному В'єтнамі військових баз та обіцяла подати великі суми на господарську відбудову обох частин В'єтнаму. За твердженням газет — північно-в'єтнамський представник в Альжирі буцім-то заявив, що комуністи погодились би на переговори, якби Америка допустила до них в'єтконг, себто т. зв. Фронт Національного Визволення, що є політичною верхівкою південно-в'єтнамської повстанської армії. Тим часом до Південного В'єтнаму прибув на 6-тиденні інформаційні відвідини сенатор Джекоб Джевітс, який, м. і. запевнив тамошніх американських військовиків, що американський Сенат схвалить всі суми, що їх зажадає Президент для справи війни у В'єтнамі і поправи долі американських вояків.

Скрипаль Леонід Яблонський-Ябцьо помер у Торонті

Торонто. — У вівторок 11-го січня ц.р. о год. 8.30 у шпиталі помер після короткої і важкої недуги відомий український скрипаль, керівник оркестри і дириґент хорів Леонід Яблонський, відомий в західній Україні як Ябцьо. Похорон відбудеться в суботу 15 січня ц.р. о год. 9-ій ранку з похоронного заведення Кардинал у Торонті. Покійний народжений у Києві, був сином полковника Армії Української Народної Республіки, виховувався у Львові і музичні студії закінчив в Інституті ім. М. Лисенка у Львові.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

В РИМІ ВИСВІТЛЮВАНО ФІЛЬМ ПРО МЮНХЕНСЬКИЙ ДІМ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ

Рим, Італія (УПБ). — Після Академії на пошану митр. Шептицького, що відбулася тут 30 листопада ц. р. в залі Семінарії св. Йосафата, Іван Процик висвітлював документарний фільм „Дім Української Науки в Мюнхені". Під час висвітлювання фільму були теж присутні гості з Мюнхену — куратор Т-ва Сприяння Української Науці, міністеріяльний референт Йоганнес Маврер, проф. Георг Штадтмюллер, член Наукової Ради СУА, доц. Дам'ян Пелєнський. Сам Дім української науки, що в нім приміщуються наукові установи УВУ, НТШ і УТГІ, це немов один із здійснень великого піклування і задумів Слуги Божого Митрополита Андрея про українську науку. Дім цей придбано два роки тому завдяки помочі згаданих вище німецьких приятелів українського наукового світу. Він дав можливість українським науковцям у Німеччині створити координаційний осередок для своєї праці.

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР НА ТЕЛЕВІЗІЇ

Відень. — Дня 4 грудня ц. р. український хор при церкві св. Варвари святкував празник св. Варвари разом із австрійцями. Спікер Гайнц Конраде запросив наш хор удруге до участи, якраз на день св. Варвари.

В Австрії є звичай, що чотири неділі перед Різдвом Христовим у церкві й по приватних помешканнях віщають смерековий вінець, в якому вплетені чотири свічки. Кожної неділі засвічують по одній свічечці. Конраде, засвітивши свічку, сказав: „Нині, в день св. Варвари, я запросив уже вдруге до домівок український хор церкви св. Варвари, який заспіває вам пісню до Божої Матері „Богородице Діво" композитора А. Гнатишина".

КНИЖКА ПЕРЕКЛАДІВ ЄВГЕНА ОНАЦЬКОГО ІЗ СВІТОВОЇ ПРОЗИ

Шикаго. — В місцевому Видавництві Українсько-Американської Видавничої Спілки появився наприкінці мин. року п. н. „З чужого поля" збірка перекладів відомого українського письменника, науковця і політичного діяча проф. Євгена Онацького із прозової творчости різних письменників світової слави. Увійшли до збірки переклади з Е. Де Амічіса, Л. Пірanделло, Дж. Фостера, Г. Г. Мунро, Р. Фонтена, А. Джекобса, Дж. Цукки, М. Твейна та багатьох інших. Доповнюють збірку три оригінальні нариси самого перекладача.

Л. МАЦЮК СПІВАВ НА МІЖНАРОДНОМУ КОНЦЕРТІ

Шикаго. — Останні два концерти нашого співака Любо Мацюка були видатними подіями на міжнародньому мистецькому полі. Перший концерт, що в його програму входила бразилійська співоча творчість, спонзорував бразилійський консулят у Шикаго, а другий спонзорований товариством „Пан - Америкен Сосаєті" мав у програмі, побіч творів південно - американських країн і Мехіко, теж українські пісні, що їх публіка прийняла дуже прихильно.

ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ ДМИТРА ПОТОРОКИ

В Літературно - мистецькому Клюбі в Ню Йорку відбудеться в п'ятницю 14 січня ц. р. вечір, присвячений пам'яті артиста - маляра і вояка - громадянина Дмитра Потороки, у зв'язку з тільки-що закритою його посмертною виставкою образів. Початок о год. 8 вечір.

Українська та жидівська молодь в Гемтремку переводить культурну виміну

Гемтремк, Миш. (Марійка Барнич). — В понеділок, 27 грудня 1965 року, група жидівської молоді з організації „Бнай Брит" приїхала автобусом до української щоденної школи при церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку. Тут зустрів їх комітет українських студентів з Української Вищої Школи при нашій парафії. Гістьми запопікувалися наші школярі. Спершу голова шкільної самоуправи (студент каивсил) Михайло Стейсій привітав гостей і запросив оглянути парафіяльну церкву, багату своєрідним малярством і мистецьким іконостасом. В церкві, о. Патрикій Пащак, ЧСВВ, привітав молодь, з якої ще ніхто ніколи не був у католицькій, а зокрема, в українській католицькій церкві. Отець Пащак розповів гостям про нашу Церкву, наш обряд, та вияснив зміст новонамальованих образів, зокрема виявив іконостас та символи, що зближують християнську віру з вірою жидівського народу. Жидівська молодь найбільш була захоплена іконостасом.

Тому, що вже наближався полудневий час, всі вернулися до школи, де очікував їх обід, зладжений на український стиль, а саме: обідова роди пирогів та салатка. Щоб обід мав святвечірній характер. Ще подано кутю. Після перекуски вся молодь перейшла до великої залі. Тут були експонати вишивок, наших різьб, преси, зокрема друки Української Вищої Школи. При цьому виводили українські танки учні УВШ — дівчата — та співали народних пісень. Гості вивели свій танок „Гора" та пісню „Гава нагита".

Наступного дня молодь з організації „Бнай Брит" хотіла віддячитися за гостинність українській молоді та показати їй дещо із своїх звичаїв і культури. Отож, група учнів Української Вищої Школи відвідала великий осередок жидівської молоді в Дітройті. Тут теж взяли участь молодь вірменського походження і Католицька Молодеча Організація. Нашим студентам було приємно зустрінутися з деякими, що їх гостили попереднього дня. По малому обіді, гостей запрошено оглянути фільм, який підкреслив потребу молоді світу жити в співпраці й згоді. Опісля поділено запрошених гостей на гуртки і розміщено по окремих кімнатах. Ціллю цього була виміна думок відносно всього, що ми завважили впродовж цих двох днів. Загальна думка учасників була, що такі виміни є дуже корисні. Українська та жидівська молодь мала змогу познайомитися та поділитися своїм знанням про свої рідні краї. Також ми побачили, як молодь інших національностей провадить своє життя. Таким способом, молодь буде з'єднана та в згоді, вона зможе мати додатній вплив на дальший хід подій її життя. До цієї зустрічі та її успіху причинилися зокрема пані Вокер, преп. Сестра Емелія, ЧСВВ, та п. Мендель. Пані з клюбу матерей приготовили обід для гостей. Спомин милої зустрічі з молоддю жидівського походження лишиться з нами на довгий час.

СВОБОДА SVOBODA
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Address: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Гомулка, Рим і кард. Вишинський

Польський комуністичний уряд заборонив кардиналові Стефанові Вишинському їхати до Риму, закинувши йому в офіційному комунікаті, що він, кардинал Вишинський, діяв за свого останнього перебування у Римі на шкоду польському „народові". Преса негайно виявила дійсну причину пересердя польської комуністичної влади: на останній сесії Другого Вселенського Ватиканського Собору польські й західньо-німецькі єпископи обмінялися листами такого змісту, що між польським і німецьким народами повинно наступити зближення в дусі християнської любови і прощення. З свого боку німецькі владики висловили великий жаль з приводу терпінь, що їх зазнали поляки від гітлерівського режиму. Спонуку до обміну тими листами дало недалеке 1000-ліття християнства у Польщі: кардинал Вишинський, мабуть, вияснював можливості якнайширшої участи представників християнського світу у плянованих з тої нагоди польських святкуваннях. Віддавна були вістки у пресі про те, що сам Папа Павло VI відвідає Польщу. Комуністи вирішили, що ці контакти зверхника польської Католицької Церкви з закордонними чинниками є встряванням у монопольну компетенцію їхнього міністерства закордонних справ.

Ясно, що репресії комуністичної влади проти кардинала Вишинського — це прикра несподіванка для всіх тих ватиканських і не-ватиканських кол, які вважають, що між Католицькою Церквою і комуністичним світом може прийти до „зближення". Ця надія спиралася на переконанні, що комунізм „еволюціонує" і що під впливом ближчих звязків з християнським світом може ще більше еволюціонувати. Свого часу преса подавала це як головний аргумент дорадників покійного Папи Івана XXIII, великого ідеаліста, який під впливом цього аргументу прийняв на приватній авдієнції Алексея Аджубея та його дружину, дочку Хрущова. Теперішній удар по Вишинському є ударом по всіх отих сподіваннях, по всіх надіях на можливість якщо не „зближення" між Ватиканом і комуністичним світом, то бодай „відпруження": в цій цілі і віденський кардинал Кеніг їздив до Будапешту і Папа Павло VI у своїй промові в Об'єднаних Націях твердив, що є в тій організації „місце для всіх тих, які покищо відсутні", з натяком на комуністичний Китай.

Справа не тільки в тому, що тепер Папа не поїде до Польщі. Справа в тому, що західній світ переконався ще раз, що комунізм не змінився і не може змінитися. Для комунізму не існують ідеї християнської любови і єдности всього християнського світу. Навпаки, єдність християнського світу — це загроза для комунізму. Комуністам не до вподоби замирення поляків з німцями хоч би й на базі кордону Одри-Ніссе, бо імперський інтерес Москви вимагає вічної ворожнечі і вічної ненависти всіх супроти всіх. Правда, не виключене, що Громико, прибувши в лютому до Риму і відвідавши Папу, накаже Гомулці повернути пашпорт кардиналові Вишинському. Але це також була б тільки тактична гра. По суті і надалі комуністи толеруватимуть Католицьку Церкву в Польщі тільки тому, що величезна більшість польського народу підтримує Церкву, а комунізм рахується тільки з силою. Але він був, є і залишиться ворогом Християнської і передусім Католицької Церкви і віри.

Страх перед історичною правдою

Большевики постійно стверджують, що Совєтський Союз — це найкращий зразок розв'язання національного питання. Формальна федерація нібито політично рівноправних націй забезпечує згідно з большевицькою пропагандою їх розквіт і зростання. Як на ділі виглядає цей розквіт у Совєтському Союзі, вільний світ мав нагоду переконатись уже багато разів.

Давніше большевики могли обмежитись самою пропагандою. Сьогодні дослідники у вільному світі переводять сталі студії совєтознавства, і всі проблеми Совєтського Союзу, включно з пекучою національною проблемою, дістають наукове насвітлення. Ця речевість західньої науки у підході до національної проблеми у Совєтському Союзі найбільше турбує большевиків. Вже замало пропагандивних стверджень, замало відкликів до єдиноправильної партійної лінії, большевики намагаються „науково" доказувати правильність своєї національної політики.

Загальновідому правду про насильну окупацію України й інших не-російських країн Совєтського Союзу большевицькими збройними загонами після жовтневої революції і накинення цим країнам терором і підступом совєтської окупаційної системи намагаються большевицькі дослідники історії опрокинути, як... фальшивку західніх істориків. В „Українському Історичному Журналі" за листопад 1965 р. надрукована довга стаття під вимовним наголовком „Проти сучасної буржуазної фальсифікації національної політики комуністичної партії на Україні в період жовтневої революції". В цій статті говориться, що „останнім часом в буржуазній історіографії все більшого значення надається дослідженню національної політики комуністичої партії на Україні", бо — як говорить один із американських істориків Ф. Мозлі — „без знання суті української проблеми неможливо зрозуміти складність російського розвитку". Зрозуміла річ, большевицька наука заперечує всі твердження європейських й американських істориків — таких, як згаданий Мозлі, чи Адамс, Волш, Меннінг, Коларж, Салішант, Лов, Пайпс, Гаркави, Карр, Еллен, Чемберлен й інші. Їхні докази називає брехнею і наклепами, а намагається доказувати „історичними" вигаданими і сфальшованими фактами, що „український народ перший пішов за російським народом по шляху жовтневої революції" і що „боротьба за совєтський режим була невід'ємною частиною єдиного процесу боротьби за перемогу соціялізму у всій колишній російській імперії". Замовчується большевицькою наукою національні аспірації українського народу, перекручується дійсні історичні факти, під явну збройну інтервенцію большевицької московської армії в Україні підсувається волю і бажання українського народу.

Вся ця большевицька „наукова" доказовість не дивує: вона стара і вже давно стала основою „злиття" націй у Совєтському Союзі, де „всі нації рівні, всі рідні брати" — з тим, що москалі — це старший брат. Можна тільки радіти актуалізації національної проблеми, що не лише знайшла відгук у наукових журналах на Заході, але й у щоденній пресі. Національні проблеми здобувають собі значення у всьому світі, вони проникають і на терен Совєтського Союзу. Праці західніх істориків, вільна історична думка дають наукову і моральну підтримку національним аспіраціям поневолених Москвою народів. Тут теж і причина страху і метушні в большевицькому таборі.

В. С-ко

„ДОКУМЕНТИ ПЕНЬКОВСЬКОГО"

II

У тій же розмові маршал Варенцов нарікав на недостачу кваліфікованих людей для реалізації ракетної і космічної програми, на великі труднощі в ділянці електроніки. Внаслідок цього — сказав він, — перед летом Гагаріна цілий ряд експериментів з „спутниками" скінчився катастрофами, в яких згинуло кілька найліпших космонавтів.

Пеньковський розкрив дійсну причину загибелі маршала Неделіна (офіційна версія: летунська катастрофа). Хрущов, — пише він, — вимагав від своїх учених і техніків, щоб вони до 43-их роковин жовтневої революції закінчили конструювання ракетного мотора, урухомлюваного атомовою енергією. Ракету викінчили, підготовили до старту, але... вгору вона не знялась. Неделін із своїм штабом чекав у бункері 15-20 хвилин. Вирішивши, що випуск не вдався, він вийшов із бункеру. І тоді стався страшної сили вибух, внаслідок якого буквально стерло з лиця землі разом з маршалом та його штабом 300 учених і техніків.

Про совєтських атомових дослідників Пеньковський пише, що мешкають вони у спеціяльних, відокремлених від світу містечках, за успішну роботу їх нагороджують грішми та орденами, але ніхто, крім довірених людей, їх не бачить і не знає.

У 1961 р. Пеньковський повідомив західню розвідку про рішення ЦК КПСС передати сателітним державам ракетну зброю. У зв'язку з цим рішенням маршал Варенцов у приватній розмові завважив: „Вони кажуть, що ми мусимо дати братам-слов'янам ракети. Отож ми дамо, а за це вони колись всадять нам у спину ножа..."

Комітет для координації науково-дослідної праці, в якому працював Пеньковський як заступник голови, у своїх отосунках із закордоном виходив із засади: ми хочемо знати всі таємниці капіталістичних держав, а свої не розкриємо жадної. Тож для закордонних гостей визначено такі „претексти", щоб не допускати до об'єктів, які могли б їх цікавити: 1) фабрика в ремонті, 2) міст замкнений, 3) в тій місцевості немає летовища, а залізнична колія ушкоджена внаслідок повені або морозу, 4) всі готелі переповнені туристами. Після таких „вияснень" чужинецьких гостей, замість фабрик, возять по музеях і театрах, частують горілкою та кав'яром, аж поки їхні візи не вигаснуть.

Натомість від усіх цих делегацій і туристів із-за кордону совєтська розвідка одержує багато надзвичайно цінних інформацій про ті країни, звідки вони прибувають.

У своїх інформаціях Пеньковський перестерігав Захід також проти підготовлюваної Хрущовим хемічно-бактеріологічної війни. Військова Академія ім. Ворошилова — писав він — і декілька військово-хемічних шкіл підготовляють відповідні кадри, а науково-дослідні інститути опрацьовують і вдосконалюють нові типи хемічно-бактеріологічної зброї. Випродукуваний в одній з таких лябораторій отруйний газ — без кольору, смаку і запаху — недвозначно названо „американським".

Недалеко м. Калініна, в Росії, на одному з волзьких островів — писав Пеньковський — влаштовано спеціяльні склади, де у величезних контейнерах зберігають бацилі чуми та інших заразних недуг. Таких складів в СССР є декілька.

В совєтському генеральному штабі розвинено доктрину, яка дозволяє командувачеві армії на власний розсуд вирішувати, де і коли вживати хемічно-бактеріологічної зброї.

На прийнятті у маршала Варенцова з нагоди дня його народження, — писав Пеньковський, — в товаристві високих старшин та їхніх дружин „права рука" Хрущова, Чураєв, у сильно підхмеленому стані розповідав про спричинені нестачею харчових продуктів заворушення в різних містах СССР, особливо на Північному Кавказі. У тих заворушеннях, казав він, обурені совєтською економічною політикою люди вбивали міліціонерів та емгебістів. В одному місті, яке Чураєв не назвав, натовп з понад 400 людей розгромив управу міліції, а в Муромі при втихомирюванні голодового бунту військо розстрілювало натовп. Говорив Чураєв також про страйки на фабриках, про грабежі і убивства, що широкими хвилями перекочуються по країні. „Ті, що нападають на міліцію, — казав він, — це не є розписувані в газетах хулігани, це — звичайні громадяни, доведені матеріяльними нестатками до розпачу".

І все це розповідав нам, — пише Пеньковський, — той самий Чураєв, член Центрального Комітету КПСС, який похвалявся на бенкеті у Варенцова, що має при своїй розкішній віллі під Москвою аранжерії з 20 тисячами троянд, тримає двох покоївок і персонального шофера.

Про інцидент з американським розвідчим літаком „Ю-2" Пеньковський розповідає зовсім інакше, як то подавала совєтська преса. Отже, пілот цього літака Пауерс, перед катастрофою над Свердловськом, у Сибіру, не раз перелітав з розвідчими цілями над Києвом і Харковом. Хрущов про це мовчав, бо не мав ще тоді відповідних ракет. Після зістрелення „Ю-2", 1-го травня 1960 р., він заявив на цілий світ, що в совєтському арсеналі є вже такі ракети, які з першого ж пострілу можуть зістрелити кожний ворожий літак на найбільшій висоті. Насправді було не так. Проти „Ю-2" випущено було 14 ракет, але жадна з них у нього не поцілила. Упав він внаслідок удару „вибухової хвилі", спричиненої експльозією ракети, і Пауерса підібрали большевики на землі непритомного. До речі, одною з тих ракет совєтські зенітчики збили ненароком свій власний літак „МІГ", що переслідував „Ю-2".

Американський літак „РБ-47", зістрелений з наказу Хрущова в липні 1961 р., не летів над совєтською територією, як твердила Москва. Коли Хрущову доповіли, що в дійсності „РБ-47" пролітав над невтральними водами, він, — пише Пеньковський, — усміхнувся і сказав: „Ну й що з того? Тримаймо їх подалі від наших кордонів".

У 1956 р. під час мадярської революції і Суезької кризи, — пише Пеньковський, — ми почували себе в Москві так, ніби сиділи на бочці з порохом. Генеральний штаб був проти „хрущовської авантюри". Вважали, що ліпше віддати Угорщину, як позбутися всього. Але Захід не зробив нічого. Він спав. Це додало Хрущову певности, і пізніше він казав: „Ага, я мав рацію!"

Якби в тих подіях Захід зайняв рішучу поставу, ввесь Схід Европи був би звільнений від комуністів. Так думали, — пише Пеньковський, — не лише совєтські генерали, так говорили навіть у московських трамваях.

Окремий розділ у записках Пеньковського присвячено моралі совєтської правлячої верхівки. Усіх отих маршалів, міністрів і чекістів називає автор записок гоголівськими „мертвими душами". Кожний з наших генералів, каже він, має по одній, а то й по дві коханки. Родинна сварня, бійки, розводи — на порядку дня в середовищі цієї найвищої касти".

Члена Президії ЦК КПСС, міністра культури Катерину Фурцеву, „симпатію" Хрущова, назвали в Москві „Катериною Третьою", бо ця малокультурна й розбещена жінка мала необмежену владу. Всі в армії раділи, коли усунено її з Президії ЦК, бож це на її вимогу скасовано старшинам додаткову платню за вислугу літ.

Генерал Купін у Східній Німеччині жив із своєю секретаркою Зайцевою, а дружину тримав у Москві. Коли він повернувся до Москви, Зайцева повісилась, бо він її покинув вагітною. Командувач московської військової округи, довідавшись про це, відмовився його прийняти, але в ЦК КПСС справу поладнали.

Зять Хрущова, Аджубей, редактор „Известий", прославився в Москві своїми скандальними оргіями з акторками, і Хрущов рішив був розвести його з своєю дочкою. Але після того, як появилась книжка Аджубея про подорож Нікіти Сергеєвича по Америці, він своєму зятеві всі провини подарував. За ту книжку Аджубей одержав „ленінську нагороду".

Син маршала Соколовського зґвалтував і кинув у річку доньку одного з міністрів. Справу думали зам'яти, але набрала вона такого розголосу, що треба було передати її в суд, який засудив убивцю на 25 років в'язниці. Проте, з огляду на „стан здоров'я" вже через три роки його випустили на волю.

Хуліганство, пияцтво, злочинність процвітають серед совєтської „золотої молоді".

З-поміж інших документів, що їх передав Пеньковський на Захід, варто згадати ще „Підручник для розвідки в Америці" полк. І. Приходька, „професора" Московської Військово-Дипломатичної Академії. З цього підручника студенти Академії вивчають особливості американського життя, методи вербування шпигунів, ведення шпигунської роботи та ін. Перед совєтськими шпигунами в ЗДА ставиться завдання: 1) виявляти місця розташування ракетних баз, складів і фабрик атомової зброї, дослідних установ і лябораторій, 2) інформувати про характер і висліди дослідної праці в ділянці продукування нової зброї, 3) постачати матеріяли про воєнні приготування, радарову систему пересторога та ін.

Як найбільш сприятливі для шпигунської роботи місця в підручнику подано Ню Йорк і Вашингтон.

Перед поворотом з Лондону до Москви Пеньковському його західні контрагенти запропонували залишитись в Англії з огляду на небезпеку, але він відповів: „Ще рік-або два я мушу продовжувати роботу в генеральному штабі, щоб викрити всі мерзотні пляни нашого спільного ворога. Я мушу стояти на передовій лінії, як ваші очі і вуха. Нехай мої скромні зусилля послужать на користь людства".

У липні 1962 р., зустрівшись з Віном у Москві, Пеньковський сказав: „За мною стежать". Однак і після того він не переставав різними шляхами постачати західній розвідці надзвичайно цінні інформації. Йому передали

(Закінчення на стор. 3-ій)

Л. Луців

СУМНІ УСМІШКИ М. ПОНЕДІЛКА*

На п'ятій сторінці найновішої книжки Миколи Понеділка надрукований довгий заголовок, який звучить так:

„В американському велетні - місті та його близьких і далеких околицях чудернацькі пригоди, спостереження та переживання закуріченої, та ще й української, та ще й еміграційної людини, або смішні сльозини".

Прочитавши цей трохи задовгий як на наші часи заголовок, два приятелі, Іван та Микола, почали таку розмову:

Микола: „Смішні сльозини". А може „Сумні усмішки"?..

Іван: Хіба ж воно не все одно? А втім, важко вимірити, чого більше в Понеділкових творах: сліз чи сміху. Недавно, коли він читав свою новелю на з'їзді журналістів, один із присутніх порівняв його з Василем Стефаником.

М.: Стефаник не був гумористом. Це — найглибший трагік в українській літературі. На одній сторінці він розкриває таку глибінь почувань, якої інший автор не розкриє в усій своїй книжці.

І.: Знав і Стефаник сміх, але то був такий сміх, як у новелі „Морітурі".

М.: Дивуюсь, як можна порівнювати автора „Вітамін" і „Соборного борщу" з автором „Синьої книжечки" та „Камінного хреста".

І.: Видно, що ти вже призабув Стефаникові новелі. У названій тобою збірці „Камінний хрест" є ліричний спогад під назвою „Вечірня година", який сплив у моїй пам'яті, коли Микола Понеділок в нюйоркському Літературно - мистецькому клюбі на „посвяченні" своєї нової книжки читав „Босі ноги".

М.: Зараз почнеш говорити про літературний вплив Стефаника на Понеділка, бо це — улюблений коник літературознавців і критиків. Вони часто порівнюють авторів, які нічого спільного між собою не мають.

І.: Понеділок любить Стефаника, він з подивом згадує його в новій книжці, змушуючи ліричного героя хвалити Стефаникову „Землю" перед своєю господинею, яка в своїй наївності вважає, що автор „Землі" — власник курячої фарми десь під Ню Йорком.

М.: Не кажу про впливи, але наведу тобі спільні місця, які виникли тому, що обидва письменники — сини українського села, того села, яке так любить свою землю. І про цю любов заговорили вони в своїх творах. Знаєш Стефаникову новелю „Вона — земля" і знаєш також Понеділкову книжку „Говорить лише поле".

І.: Про землю писали й інші наші письменники, от хоч би О. Кобилянська...

М.: Не будемо порушувати цієї теми, яку глибоко розкрив у своїх оповіданнях і Григорій Косинка. Але я наведу місця з творів Стефаника й Понеділка, які мені пригадалися, коли я слухав, як Понеділок на своєму літературному вечері читав „Босі ноги".

Стефаник у „Вечірній годині" пише: „Мама... дали нам їсти молока... А мені казали, аби не качатися згори, бо сорочку підру або собі черево покалічу. „Ти, парубче, не брикай, як кінь по полю, розперезаний, але сиди коло Марії та овець пильнуйте". А я лежав собі коло Марії та лупив ногами в траву, а мама казали: „Ти не годен ані годинки тихо посидіти?"

І.: Вже знаю, ти хочеш порівняти Стефаникового хлопчика з Понеділковим, який „гасав босоніж, одна штанинка підкочена, а друга — мати моя рідна!

друга забрьохана, хоч бери її й викручуй". Гасав поміж квіттям, капустою та огірками, а здалеку йому розквітлі соняшники, як маленькі сонця, всміхались.

„— Агов, жеребчику, годі брикати!

— Це ви до мене, мамо? — питався він.

— А до кого ж? Марш у хату їсти!"

Понеділків герой жене пасти корову „Маньку". Він непосидючий, як і Стефаників пастушок.

„А я по росі гарцюю та руками по животі, як у бубон вистукую... А босі ноги такі легенькі; наче крила до них причеплені... Так і кортить хвицонути, брикнути ногами".

Надійшов дідок із довгою, сивою бородою та й до пастушка:

„— У бур'яні, синочку, собі стрибаєш? — дідок, замість „драстуй", мене привітав.

— Ще й як стрибаю! — із зеленої гущавини хвастаюся я.

— Сорочку, диви, подер.

— Пусте. Мати — раз два — і залатає".

Чи ти, Миколо, гадаєш, що це написав Понеділок під впливом Стефаника?

М.: Я цього не кажу, але мусиш признати, що в таких самих обставинах виникають подібні описи в різних своїми вдачами письменників. Понеділок щедрішний на слова, він їх розсипає так рясно, як це робив Стефаників приятель Марко Черемшина. У Понеділка читаємо: „Ні, ні, не смійтеся, я не жартую. Це не гуморески. Я скаржуся вам, я вам розкриваю свою душу, я скорботою, що мене зараз огорнула, з вами ділюся. Знаєте, як мені хотілося б оце тепер утекти з цієї сцени... І там, серед свіжости, серед тихомир'я, де повно шовкової трави, чебрецю і материнки, де не знайдеш волоцюг, хапуг, напасників і всіляких кривдників, де нема злозичливих, продажних і грошолюбивих, де не стрінеш тих, що перед усім чужим готові на коліна припадати, а своє рідне, ладні ногами потоптати — коротко —, там, де нема нікого, — і там, у спасенній закутині мені хотілося б заснути. Ні, ні не заснути. Там я всеньке своє життя хотів би жити, хотів би радувати та розкошів від тиші живлющої зазнавати".

І.: У Стефаника немає таких довгих речень, як у Понеділка. Ось, наприклад, у його новелі „Моє слово" читаємо:

„Я сидів посеред піль. Мої думки снувалися довгими скибами плодючої ріллі. Ссали землю і годували мене самотою.

Я сотворив собі свій світ. Праворуч мене синє поле, і чорні скиби, і білий плуг, і пісня, і піт солоний.

Ліворуч машина, що з червоного рота прокльоном стогне.

А в серпі моїм мій світ шовком тканий, сріблом білим мережаний і перлами обкиданий

У своїм царстві".

М.: Ну, і яка ж твоя остаточна думка?

І.: Я гадаю, що ставлення творів Понеділка поруч творів такого високого майстра українського слова, як Василь Стефаник — це найвища оцінка. А втім, хто хоче знати щось більше про автора „Смішних сльозин", той довідається про це в статтях В. Давиденка і Б. Кравцева, надрукованих у найновішій книжці цього найпопулярнішого у вільному світі українського письменника.

Та найкраще пізнати Понеділка з його власних творів! Читач втішатиметься ними ще й тому, що їх прикрасив своїми численними ілюстраціями маестро Едвард Козак.

* Микола Понеділок. Смішні сльозини. Видавництво „Свобода". Джерзі Сіті — Ню Йорк, 1966, ст. 276. Передмова В. Давиденка. Обкладинка, дружній шарж та ілюстрації Едварда Козака.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ У 1965 РОЦІ

(6)

15 — Борис Гомзин, письменник, видатний діяч гетьманського табору, помер б. Білефельду в Західній Німеччині.

17 — Вислід виборів до Головної Екзекутиви Союзу українських католиків Провидіння у Філядельфії. Гол. предсідник: о. Мирослав Харина.

20 — Засідання Головної Ради НТШ в Ню Йорку.

20 — Відзначення 80-ліття архиєпископа Української Греко-Православної Церкви Михаїла Хорошого в Торонто.

Урочисте висвячення мітрата - архимандрита Олексія Новицького на єпископа Української Православної Церкви в ЗДА.

22 — Дмитро Кравців, друкар - громадянин, помер у Ню Йорку на 68 р. життя.

26 — Заснування при Українському Католицькому Семінарі у Вашингтоні Осередку Українських Студій.

26-28 — 14-та конвенція Союзу Українок Америки. Наради, бенкет, концерт, показ історичної ноші. Голова: Стефанія Чижович-Пушкар.

— Студійна конференція Т-ва української студентської молоді ім. М. Міхновського, в Клівленді.

27 — Загальні Збори Українського Термінологічного Центру. Голова: В. Давиденко.

27 — 8-ий Крайовий З'їзд Об'єднання українських академічних Т-в Зарево, в Ню Йорку. Голова: Богдан Римаренко.

— Поява 20-го зшитка гаслової Енциклопедії Українознавства.

— Поява повісти Оксани Керч „Наречений" у В-ві „Гомін України", Торонто.

— Поява книжки матеріялів: „Московські вбивці Бандери перед судом", в „Українському В-ві", Мюнхен.

— 5-та книжка поезій Михайла Ореста „Пізні врунa", Мюнхен.

— Поява книжкового видання „Український Історик", чч. 1-2 (5-6) під ред. д-ра Любомира Винара.

ГРУДЕНЬ:

1 — КУК дістав повідомлення, що його протест проти нищення церков на Лемківщині переслано до Варшави „на розгляд".

3-5 — Участь українців у річній конвенції Великого Східнього Нумізматичного Об'єднання у Вашингтоні.

4-5 — XII З'їзд Т-ва кол. вояків УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича - Чупринки у Ню Йорку. Голова: М. Грицков'ян.

5 — Виставка образів Людмили Морозової у Ню Йорку.

6 — Наради президента ЗУАДК д-ра В. Галана у Високого Комісара для справ втікачів в справі відшкодування жертвам нацизму.

7 — Авторський день в УНСоюзі і „Свободі" для І. Панчука з нагоди появи його англомовної книжки „Заповіт Тараса Шевченка".

8 — На закінчення другого Вселенського Ватиканського Собору всі українські католицькі владики проголосили спільне Пастирське Послання про Собор, його наради і значення для Церкви й народу. Привіт православним.

9 — Загальні Збори Відділу УЛТПА в Монтреалі. Голова: д-р Волтер Коваль.

11 — Остаточне засідання і підсумки праці Комітету Будови пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні, в Ню Йорку.

— Д-р Іван Базилевич, лікар-учений, помер у Гарварді, Р. Ай., на 66 р.

12 — З'їзд Конференції українських фінансових установ Америки у Ню Йорку. Голова: Юліян Ревай.

— Величава академія в Ню Йорку у честь 100-річчя народин Митрополита Шептицького.

— Посвячення відбудованої церкви св. Йосафата в Торонто.

12 — Великі футбольні змагання в критій залі Конвеншен Гол в Атлантик Сіті, Н. Дж., в яких виступили, як найкращі дружини футболу ЗДА, дві українські одинадцятки: УСК Ню Йорк і „Тризуб" з Філядельфії. Переміг УСК вислідом 3 : 2. На Конвенційній залі пролунав вперше український національний гимн, що його відспівала Маріянна Сухенко, „Міс Союзівка" 1966 року.

17 — Вечір „Свободи" у честь Миколи Понеділка в ЛМКлюбі в Ню Йорку з нагоди появи його книжки „Смішні сльозини".

22-26 — Різдвяні свята за григоріянським календарем; святкування частиною українських вірних.

25-26 — З'їзд старшого пластунства в Монтреалі, Канада.

26 — Виставка образів Дм. Потороки в Ню Йорку.

28 — Наукова конференція УВАН в честь економіста Михайла Туган - Барановського.

29 — Кінцеворічні наради Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу під головуванням Й. Лисогора, гол. предсідника. З кінцем листопада майно УНСоюзу — 30.924.694.90 дол., членство — 85.375.

— Поява перевиданого видання „Інтерпретації" Степана Смаль-Стоцького у В-ві НТШ у Ню Йорку.

— Поява в Римі двох томів документів до історії України до рр. 1624-1648, з передмовою Кард. Йосифа Сліпого.

— Поява в Торонто у В-ві „Наша Мета" книжки о. Петра Хомина „Вічне місто Рим".

— Поява повісти Миколи Лазорського „Степова квітка", у Мюнхені.

— Поява книжки Михайла Островерхи у Ню Йорку „Блиски і темряви".

(Кінець)

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

ЗИНОВІЙ ОНИШКЕВИЧ

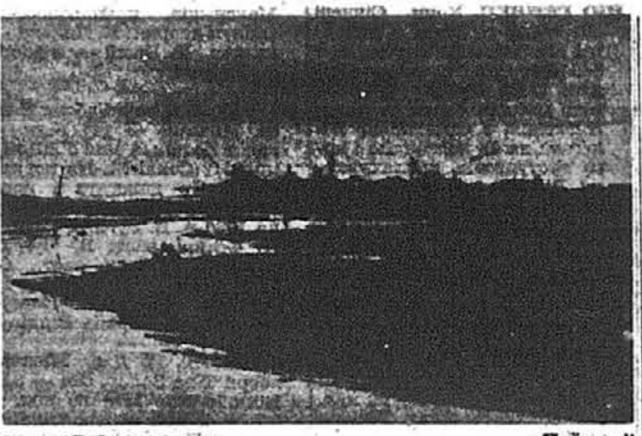
(До мистецької виставки З. Онишкевича в Ню Йорку)

ПОГЛЯД НА ТВОРЧІСТЬ МИСТЦЯ

Вперше звернув я пильнішу увагу на нашого молодого мистця Зиновія Онишкевича в захисній, у міру освіченій ждальні нашого Кардинала Блаженнішого Иосифа Сліпого, у Ватикані; мистець саме працював над портретом нашого Кардинала. В розмові з мистцем зауважив я, що він, — прихильно слухаючи порад, підсказів, — був „упертий" у своїм задумі: тло портрету — сіре, одежа — вся чорна без ніяких прикрас, чи пак інсигній, тобто, аскетична суворість, а з неї виринає осяйне, одуховлене обличчя, повне неподатности, сили віри й кріпкости. В правій руці Кардинала хрест — Розпяття: джерело його сили й неподатности. Цей портрет, мистець, — опрацювавши його в першім своїм задумі, таким і завершив його.

Тоді, у цій же залі, побачив я й декілька розложених на кріслах і на столі акварель мистця, красвиди з чудової Провансалії, з Швайцарії, з Італії, куди щасливий мистець „товкся" літом.

Згодом довідався я, що ці красвиди мистець порозкладав на бажання Кардинала. В думці, порівнав я ці його акварелі, з його акварелями з попередніх років, що бачив їх на виставках у Ню Йорку. І з приємністю стверджую: мистець іде вперед. Він уже набирає мистецького завзяття до творчости, що йому дала Европа; він починає милуватись красвидом, об'єктом, що на ньому зупинилася його думка, його задум, ідея. Хоч який він у своїм кольориті стриманий, суворий, декуди скромний і аристократично холодний, то він починає його загрівати. Цей контраст — між холодом і теплом його тону, кольориту — бачимо в його акварелях „Вид на льодовик", „Фюмічіно". Майже це саме спостерігаємо в його „На верхів'ях" чи „Хмари над горами". Мистець закоханий у горах, у їх „просторах"; їх душу, характер віддає нам щиро і з поезією у своїх акварелях.

Зиновій Онишкевич: „Пейзаж"

Зиновій Онишкевич — це, можна сказати, новий у нас, молодий, клясичний аквареліст, що має свій підхід до цієї нелегкої техніки, він розуміє її й, заглиблюючись, набирає свого стилю у тоні й кольорі.

В усіх працях мистця — і в олії, що стверджуємо в красвиді „Норма" — одно основне є: певність лінії, опанування й рішучість рисунку, — в чім можемо переконатись, оглядаючи виставлені рисунки, нариси, — що є основою творчости правдивого мистця.

Зрозуміла річ, що не чужа З. Онишкевичеві й олія; величний портрет нашого Кардинала це стверджує. А ось, на цій виставці маємо нагоду оглядати його пендзля портрет п-і д-р Г. Л. У ньому підкреслено характер особовости, постави, спокійна фактура, втриманий кольорит — усе говорить, що мистець у своїй творчості є на своїй добрій дорозі. Усе, що досі подав нам мистець, це — певні надії, на ще більші осяги, що до них він повинен дійти; усі дані до цього в нього — є!

Безперечно, як підійти до творчости З. Онишкевича вельми однобічно, то можна мати до нього деякі вимоги, але не застереження. Наприклад, дехто може хотіти, щоб він наблизився до імпресіонізму; інший, аби він кольоритом, тоном був живіший. Та це нашому мистцеві — на нашу думку — не підходить, бодай тепер; надто він уже має свій особистий характер, стиль, який — можна припускати — в процесі мистецького розвитку мистця може дещо змінятись, розуміється, — на ліпше, але — не основно.

Виставка З. Онишкевича відкривається 16-го січня ц. р. в Літературно - Мистецькому Клюбі в Ню Йорку.

Михайло Островерха

Рочестер, Н. Й.

ПЛАСТОВИЙ ДЕНЬ

Є мало нагод під час шкільного року для батьків пластунів познайомитися ближче з пластовим життям. Сходини, прогульки, і навіть свята майже завжди відбуваються в тісному колі пластового братства. Тому пластова станиця в Рочестері рішила відбути День Пластуна, і на ньому перевести урочистості пластової присяги і вручення відзначень, а відтак забавити гостей піснями і скечами, як це роблять пластуни коло ватри.

Свято мало відбутися серед природи, але погода не дописала і відбулося воно в Українському Народному Домі 10 жовтня, 1965 р.

Комендант свята, ст. пл. Мирон Бадюк, започаткував його збіркою, молитвою, та святочним наказом. До пластової присяги виступив пластун Юрко Гринишин, а ціла станиця відспівала пластовий обіт. Це зворушило присутніх, особливо тих, які перший раз чули прегарні і глибокі змістом слова обіту. Відтак заслужені юнаки були наділені пластовими відзначенями, які комендант вручив пластунам С. Матковському, М. Кіндратові, І. Єйні та Ю. Зелезові.

Маленькі новачата були нагороджені відзначками іспитів вмілостей, що їх вони поздавали літом, на таборі.

Останньою точкою поважної частини свята було переведення найстарших новачок і новаків до юнацьких куренів. Кошові символічно поздіймали їхні жовті новацькі хустини, а юнацькі курені обступили їх колом, і втягнули в свої лави, вітаючи їх привітом „СКОБ!"

Урочистість скінчилася; почалася забава. Юнацтво збудувало штучну ватру, всі сіли кругом, і гуртки почали виводити свої точки. Навіть найменші новачата пописувалися.

Особливо гарно співав юнацький терцет при власному супроводі на гітарах. Також мило заскочив всіх виступ пл. розв. Юрка Ганушевського з бандурою. Він відспівав дві стрілецькі пісні і захопив всіх гарним, чистим голосом, і майстерним виконанням пісень.

На закінчення ватри, всі вступили в коло, щоб відспівати традиційні пластоді вечірні пісні: „Сіріли у сумерку" та „Ніч вже йде."

Після імпрези, Пласт. - Прилт угощав гостей і пластунів смачним буфетом.

ст. пл. Таня Гарбар

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка.

І потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

СПИСОК ч. 9.

Д-р М. Данилюк, Мінneaполіс, Мінн.	$25.00
А. і В. Шумейко, Н. Йорк	25.00
Д-р М. Сатурський, Ньюкомерстовн	18.00
В. Гірняк, Віндсор	10.00
С. Глинянський, Гейзелтон	6.00
Л. Ільчина, Шикаґо	5.00
Ю. Микуда, Черривілл	5.00
Я. Рожанковський, Бостон	5.00
М. Семенина, Гемптон	5.00
Станиця Укр. Вільного Козацтва, Шикаґо	5.00
А. Яримець, Шикаґо	4.00
П. Авраменко, Ню Йорк	3.00
Н. Білевич, Джексон Гайтс	3.00
Я. Городецький, Флашінґ	3.00
И. Грицик, Ню Йорк	3.00
І. і О. Гульоватий, Ню Йок	3.00
В. Гіба, Ньюарк	3.00
М. Демидчук, Бруклин	3.00
В. Драч, Елизабет	3.00
о. І. Забава, Террівілл	3.00
Г. Креховець, Ст. Луїс	3.00
М. Костишин, Линбрук	3.00
о. Ф. Кульчицький Трентон	3.00
С. Куропась, Шикаґо	3.00
М. Медвідь, Джерзі Сити	3.00
В. Мизак, Бруклин	3.00
С. Онуфрейчук, Авдубон	3.00
о. М. Притуляк, Пассейк	3.00
Ф. Сілецький, Лорейн	3.00
П. Сидорович, Шикаґо	3.00
М. Томко, Шикаґо	3.00
Б. Фостяк, Джексон Гайтс	3.00
П. Чап, Ньоарк	3.00
І. Шалко, Дітройт	3.00
Ю. Шеремета, Сеймор	3.00
Н. Щур, Бреддак	3.00
Т. Яблінський, Віллімантик	3.00
О. Кузів, Вайендотте	2.50
П. Безпалко, Філя	2.00
П. Бродич, Честер	2.00
Д. Бобеляк, Ньюарк	2.00
С. Бурштинський, Шикаґо	2.00
С. Бялий, Бронкс	2.00
П. Грицай, Шикаґо	2.00
М. Душко, Річмонд Гилл	2.00
П. Косс, Акрон	2.00
К. Кузьменко, Кліфтон	2.00
Т. Кульчицький, Денвер	2.00
Б. Лазановський, Форт Вейн	2.00
Г. Лозенко, Ньюарк	2.00
К. Репа, Шикаґо	2.00
М. Ровенко, Сомерсет	2.00
О. Слупчинський, Реґо Парк	2.00
М. Сроковська, Ню Йорк	2.00
В. Старожитник, Ню Бронсвік	2.00
В. Сташко, Коговз	2.00
І. Стрижаковський, Трентон	2.00
Т. Стромко, Трентон	2.00
Г. Тимус, Пітсбурґ	2.00
І. Худий, Ню Йорк	2.00
М. Щероцький, Бруклин	2.00
К. Шиш, Стеффорд Спрінґс	2.00
М. Бараболяк, Ріверсайд	1.00
Т. Барник, Гемстед	1.00
І. Васильців, Раґвей	1.00
Р. Войцех, Воукеган	1.00
Н. Гафтковиг, Гартфорд	1.00
З. Гладчук, Йонкерс	1.00
М. Голінко, Трентон	1.00
П. Головатий, Шикаґо	1.00
В. Грибик, Віллімонсет	1.00
М. Ґаляновський, Кліфтон	1.00
О. Гац, Глендейл	1.00
Н. Гелета, Коледж Парк	1.00
Т. Демчук, Лорейн	1.00
Н. Древецький, Трой	1.00
М. ЕлемськийМ. Лендінґ	1.00
М. Ірас, Гиллсайд	1.00
О. Кабус, Шикаґо	1.00
І. Караман, Ньютави Сквер	1.00
Г. Коваль, Брічтон	1.00
М. Кочан, Честер	1.00
А. Крамар, Гартфорд	1.00
Н. Крижанівський, Н. Йорк	1.00
А. Кулинич, Йонкерс	1.00
Г. Лучанко, Філядельфія	1.00
Л. Марків, Ню Гейвен	1.00
Д. Мачаляба, Парма	1.00
о. Андрій Мельник, Філя	1.00
С. Мілян, Філядельфія	1.00
Н. і Р. Миськів, Бруклин	1.00
Д. Мозіль, Клівленд	1.00
М. Ожга, Шикаґо	1.00
М. Патинок, Іст Гейвен	1.00
С. Патронік, Алтуна	1.00
П. Перок, Раґвей	1.00
В. Пітик, Лічбурґ	1.00
І. Плетеницький, Іст Медов	1.00
П. Сабат, Трентон	1.00
М. Савчак, Асторія	1.00
І. Сеник, Шикаґо	1.00
М. Смочило, Бріджпорт	1.00
М. Степанчак, Ню Бритейн	1.00
О. Стефанишин, Бруклин	1.00
С. Тутко, Йонкерс	1.00
М. Уздейчик, Йонкерс	1.00
І. Урбан, Вотервліт	1.00
З. Федоренко, Шикаґо	1.00
Т. Филон, Філядельфія	1.00
М. Хвостик, Менчестер	1.00
Ю. Чайка, Бетлегем	1.00
Я. Чорний, Бронкс	1.00
О. Шеремета, Шикаґо	1.00
С. Шишка, Боффало	1.00
С. Шоняк, Плейнс	1.00
І. Щупляк, Джерзі Сиτі	1.00
Ю. Янів, Свен Гилле	1.00

„ДОКУМЕНТИ ПЕНЬКОВСЬКОГО"

(Закінчення із стор. 2-ої)

фальшивий пашпорт, обговорювали з ним можливості утечі через Ленінград підводним човном. Він вагався, обмірковуючи плян утечі на Захід разом з родиною.

6-го липня 1962 р. Пеньковський, передбачаючи можливість арештування Вінна, завіз його автом на летовище і, скориставши там зі своїх впливів, посадив його на літак, що летів до Будапешту. Однак, Вінн до Британії не дістався.

Протягом наступних трьох місяців Пеньковський передав на Захід через „мертві точки" — умовлені місця без особистої зустрічі — ще три пакети. Це були його останні прислуги „західнім друзям". Після того зашморг стягнувся...

7-го травня 1963 р., по шістьох місяцях слідства, Пеньковського і Вінна судив у Москві Військовий Трибунал. Першого засуджено на кару смерти, другого — на 8 років в'язниці, але по якомусь часі виміняно на совєтського шпигуна, зловленого в Британії.

Що згубило цього нагородженого 13-ма орденами „совєтського героя", який самна-сам вів боротьбу з комуністичним режимом?

Коментатори книжки Пеньковського стверджують, що це не було вислідом його власних помилок. Органи КГБ довідались, що батько Олега Пеньковського, білий офіцер, був розстріляний большевиками на Кавказі, коли його син мав три роки. Не зважаючи на давність того факту, це позбавило полковника совєтської розвідки довір'я його зверхників. Це викликало потребу стежити за ним. А вже після того, як встановлено підозрілі зв'язки Пеньковського з чужинцями, під час обшуку в помешканні, знайдено в його столі, в потайній шухляді шпигунське приладдя — фотокамеру „Монокс", мініятюрний радіоприймач, інструкції та інші секретні матеріяли.

Ще не один рік гоїтиме Кремль рани, що їх завдав йому один із найвизначніших у цьому столітті шпигунів.

● Успіхи експериментів Трохима Лисенка, совєтського біолога, полягали просто у фальшуванні ним статистичних даних — твердить комунікат спеціяльної слідчої Комісії совєтської Академії хліборобських наук у Москві. Лисенко користувався палкою підтримкою Нікіти Хрущова і був одною з найвпливовіших осіб в совєтській народній господарці та в прерізних злощасних експериментах у ділянці хліборобства.

● В Йоганнесбурґу, столиці Південно-африканського Союзу, переводили під кінець минулого тижня масові облави й персональні ревізії всіх кольорових осіб, що йшли вулицями. В цій операції брало участь понад 1.000 поліціянтів. Дехто був ревідований кільканадцять разів — на кожному розі вулиць. Поліція твердила, що авторами більшости злочинів в місті є чорні. Який вислід тієї акції — не сказано.

Шикаґо, Ілл.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ МОЛОДІ ВІДБУВ СВОЄ ОСТАННЄ ЗАСІДАННЯ

30 грудня 1965 р. відбулося останнє засідання представників, що входили в Шевченківський Комітет для вшанування Тараса Шевченка в 150-ліття з дня народження. До комітету входили представники від українознавчих шкіл, батьківських комітетів, молодечих та студентських організацій: Пласт, ОДУМ, СУМА, МУН, Студентська Громада, ТУСМ, Студ. т-во „Обнова" Українська Православна Ліґа, СУАСТ та ін. Комітет очолював проф. А. Антонович.

З шевченківської імпрези після покриття всіх витрат лишилось 166.66 дол. Гроші розділено так: по 40 долярів вислано на видання гаслової енциклопедії українознавства та на Український Вільний Університет в Мюнхені, 30 долярів дано на уфондовання нагороди Івана Франка в 1966 році для середньошкільної та університетської молоді в Шикаґо, 5 дол. вислано КОДУС-ові та дол. 1.66 витрачено на поштові витрати пов'язані з пересилкою чеків згаданим установам в Европі.

О. К.

Рочестер, Н. Й.

ВІДДІЛ УЛТПА НА РОЗБУДОВУ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ В РИМІ

Відділ Українського Лікарського Т-ва П. А. на Середній Ню Йорк, доцінюючи значення Українського Католицького Університету в Римі, перевів серед своїх членів збіркову акцію на розбудову цієї важної наукової установи. Зібрано 850 дол. На цю суму зложилися пожертви слідуючих членів: д-р Артемович Т., д-р Билов Л., д-р Гудзяк О., мгр Домбчевський Р., д-р Залізняк М., д-р Жовнірович І., д-р Капітан Д., д-р Кіндрат І., д-р Кознарська М., д-р Мандзик М., д-р Мандзик Ст., мгр Омецінська М., д-р Семчишин М., д-р Шеремета С.

Крім цього до збірки приєдналися: пані Н. Н., пані Рісдорфер і д-р Боярський.

Гроші переслано на руки Їх Еміненції Кардинала Й. Сліпого в Римі.

М. К.

Нема то як на СОЮЗІВЦІ!

КАЛЕНДАРЕЦЬ ІМПРЕЗ

15 січня: год. 10-та веч. — Новорічна забава при оркестрі. Лещетарська прогулянка КЛК.

22 січня: Зустріч Української Католицької Молоді східніх стейтів. Ввечорі забава з танцями.

29 січня: Лещетарська прогулянка пластунів із станиці Ню Йорку.

12-13 лютого: Зимовий карнавал Українських Американських Ветеранів.

•

На Союзівці тепер також у зимовому сезоні кожної неділі о. Любомир Гузар, відправляє Святу Літургію о год. 11-ій перед полуднем. Після Служби Божої — недільна школа для дітей.

✝

В глибокому смутку повідомляємо, що 29-го грудня 1965 року відійшов у Вічність на 85-му році свого трудолюбивого життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

СЕВЕРИН СНІГУРОВИЧ

промисловець і купець міста Станиславова в Зах. Україні.

Похоронений на цвинтарі Всіх Святих у Вінніпеґу, Канада.

В глибокому сумтку:

ОЛЕНА з ЯВОРСЬКИХ — дружина
ВОЛОДИМИР, МИРОСЛАВ і ТАРАС — сини з Родинами
ЛЮБОВ ШУЛЯКЕВИЧ і НАТАРІЯ РАДЛОВСЬКА — доньки з Родинами
МИХАЙЛО — брат з Ріднею
БРОНИСЛАВА — сестра з Ріднею
ВНУКИ й ПРАВНУКИ

✝

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Приятелями, що 30-го листопада 1965 р. в Україні на 80-му році трудолюбивого життя, відійшла у Вічність наша Найдорожча ТЕЩА і БАБЦЯ

СТЕФАНІЯ з БЕРЕЗОВСЬКИХ ПІДЛУСЬКА

Покійна нар. в Єзуполі, відтак перебувала в Богородчанах коло Станиславова, звідки вивезено її на Сибір, де поховала свого чоловіка бл. п. Луку. Покійна повернулася по 8 роках побуту на Сибірі до Єзуполя де й упокоїлася.

Горем прибиті:

СИНОВА і ВНУК

Замість квітів на могилу

бл. п. СЕВЕРИНА СНІГУРОВИЧА

зложила на Фундацію Т. Шевченка суму 50.00 долярів

Родина СОКОЛОГОРСЬКИХ в Шикаґо

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 14-го СІЧНЯ 1966 Р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Приймання чл. вкладок 397 Відд. відбудеться 14. січня під ч. 5020 Йорк Ровд від год. 7-8 веч. і 15 січня під ч. 847 Н. Френклін вул. від 3-4 год. Річні збори — в суботу, 15 січня о год. 4:30 по пол. Проситься членство явитися в означений час. — І. Скочиляс, гол., О. Штогрин, секретар.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва „Запорозька Січ" — 371 Відд. в год. 8 веч. в Січовій залі. Склад Управи на 1966 р.: мгр. І. Оверко, предсідник, Ірина Заболоцька, заст. предс., Ю. Баранюк, секр., М. Іванюк, касир, Контрольна Комісія: сот. І. Тарнавський, гол., Людмила Музика і І. Стефуришин. — Управа.

СУБОТА, 15-го СІЧНЯ 1966 Р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори 133 Відд. о год. 7:30 веч. в залі школи св. І. Хрестителя при Ivy St. & Sanford Ave. На зборах буде вибір делеґата на 26 Конвенцію УНСоюзу. — М. Литвин, предс., А. Дубас, секр.

PLAINFIELD, N.J. Місячні збори Т-ва ім. І. Франка — 372 Відд. о год. 7:30 веч. На порядку: звіти Управи, Контрольної Комісії, вибір делеґата на 26 Конвенцію УНС. Одну годину перед зборами, можна вплачувати членські вкладки. — П. Шило, рек. секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Загальні річні збори Т-ва Мир — 324 Відд. о год. 7-ій веч. в Укр. Клюбі при 800 N. 23rd St. З огляду на це і в зв'язку з 26 Конвенцією, просимо громадно явитися. — І. Струк, секр.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Українська Січ — 182 Відд. о год. 6-ій веч. в залі Укр. Правосл. Церкви при 45-47 Говп Аве., Пасейк, Н. Дж. — Управа.

НЮАРК, Н. Дж. Річні збори Т-ва ім. М. Грушевського — 219 Відд. о год. 7 веч. при 675 С. 19-та вул. Порядок: вибір нового уряду 1966 р. — о. Н. Харіщак, предс., М. Т. Юров, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні річні загальні збори Б-ва св. Юрія — 239 Відд. від год. 3. Коли до год. 4-ої не явиться відповідне число членів, збори відбудуться в тій порі, при кожній скількості приявних членів і всі прийняті рішення будуть правосильні. Порядок зборів: 1. Відкриття зборів. 2. Відчитання і прийняття протоколу з останніх зал. зборів. 3. Звідомлення предсідника, містопредс., і секр. Відділу. 4. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій управі. 5. Вибір нової управи на 1966 р. 6. Вільні внески і побажання. 7. Закриття зборів. — Д-р В. Ґалан, гол., М. Ковальчук, секретар.

НЕДІЛЯ, 16-го СІЧНЯ 1966 Р.

ШИКАГО, Ілл. Річні загальні збори 379 Відд. ім. св. Юрія, о год. 1 по пол. в залі Дому Відділів УНС при 845 N. Western. – М. Марчук, предсідник, М. Семків, фін. секр., С. Голяш. рек. секр.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Річні збори Т-ва Запор. Січ — 206-ий Відд. о год. 1-ій по пол. в парафіяльній залі, 74 Гаррис Еве. На порядку: звіт управи і діловодства за 1965 р., заприсяження уряду, роздача нагороди 50-літним членам в Т-ві. Проситься членство прибути на збори. — Управа Т-ва.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні збори Т-ва ім. І. Франка — 83 Відд. о год. 1-ій по пол. в залі Укр. Гор. Клюбу при 847 Н. Френклін вул. На зборах буде звіт Управи за 1965 р. та вибір нової управи на 1966 р. Під час зборів рівнож буде вирішена справа святкування ювілею 50-ліття нашого Відділу, та вибір комітету для приготовання того ювілею. Від так відбудуться звичайні місячні збори під час яких буде вибір делеґатів на 26 Конвенцію УНС. Проситься всіх членів обов'язково взяти участь. — Р. Карбівник, голова, С. Гавриш, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Річні загальні та місячні збори Т-ва Клюб Поступовий — 70 Відд. в год. 3 по пол. в УНДомі при 96 Fleet St. Проситься членів конечно прибути. — І. Патуляк, предс., П. Костик, секр.

БРИДЖПОРТ, Конн. Річні збори Т-ва Укр. Січ — 59-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 500 Галлет вул. На порядку: звіт Контр. Комісії за 2-ге півріччя. Вибір делеґатів відбудеться в місяці лютім на звичайних зборах. По зборах — прийняття для членів, даром. — М. Галькевич, секр.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 64 Відд. в домі п. Винярського, 482 Main St., о год. 2:30 по пол. Проситься прибути на збори обов'язково. — Управа.

НЮ ГЕЙВЕН, Конн. Січневі збори 370-го Відд. в шкільній кімнаті, коло церкви, при 565 Джордж Ст., точно о годині 11:45 перед пол. Є багато важних справ до полагодження, а саме: вибір делеґата на 26 конвенцію і його заступника, виплачування Відділових розходів і членських допомог. Всіх членів просимо вплатити свою залеглість. Секретар не є в силі платити членські вкладки з своєї кишені. — В. Гіна, секр.

АКРОН, Огайо. Річні збори Б-ва Сош. Св. Духа — 295 Відд. о год. 2 по пол. в залі укр. церкви, 1866 Врави вул. На порядку: звіти Управи та Контр. Комісії, вибір нової управи на 1966 р. По річних зборах відбудуться місячні. Буде теж вибір делеґатів на 26 Конвенцію. — Т. Кост, пред., С. Мотрович, кас., В. Пулк, секр.

НЮ КЕНСІНГТОН, Па. Річні збори Б-ва св. Михаїла — 296 Відд., в залі Укр. Гор. Клюбу в Арнольд, Па. На порядку: звіти і вибір нової управи на 1966 р. — Управа Відділу.

ВЕСТ ІСТОН, Па. Річні загальні збори 438 Відд. в год. 2-ій по пол. в церковній залі На порядку: вибір управи на 1966 р. По річних зборах відбудуться місячні, на яких буде вибір делеґата на 26 Конвенцію. — В. Франт, предс., С. Терлецький, секр.

ШИКАГО, Ілл. Річні загальні збори Б-ва св. о. Миколая — 106 Відд. в год. 1-ій по пол., 841-5 N. Western Ave. Перед зборами від год. 11-1 буде побір вкладок. На порядку: звіти Управи і Контр. Комісії, вибір нової управи на 1966 р. По річних зборах відбудуться місячні збори, на яких вибереться 3 делеґатів і 3 заступників на 26 Конвенцію. Будуть внески і ухвали. — А. Іванюк, предсідник, Г. Дацьків, фін. секретар, М. Попіль, касир.

ПАСЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. І. Франка — 97 Відд. о год. 2-ій по пол. в церковній залі, 47 Говп Еве. На порядку: вибір делеґата і його заступника на 26 Конвенцію. Є дуже важні справи. — Управа.

НЮАРК, Н. Дж. Побір членських вкладок Б-ва св. Ів. Хрестителя — 76 Відд. від год. 1-ої по пол. в Укр. Кат. Школі при Сенфорд Еве. й Айві вул. Проситься про численну участь. — М. Демитчук, предс., В. Салабун, секр.

ВОТЕРВЛІВ, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. о. Николая — 13 Відд. о год. 2 по пол. в залі Укр. Гор. Клюбу. На зборах буде вибір делеґата на 26 Конвенцію. Уряд на 1966 рік залишився без зміни. — В. Терлецький, гол., Р. Маселко, касир, П. Шевчук, секр.

ГЕМТРЕМ, Міш. Річні загальні збори Т-ва Згода — 20 Відд. о год. 1:30 по пол. в церковній залі при МкДоуґалл вул. На порядку: звіти за 1965 р., вибір управи на 1966 р. По річних зборах, цього самого дня, відбудуться місячні, на яких буде вибір делеґатів на 26 Конвенцію. Проситься членів прибути на збори. Вразі малої кількости членів, збори відбудуться на пів години пізніше. — Управа Відділу.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори С-ва Пресв. Богородиці — 36 Відд. о год. 3 по пол. в приміщенні Укр. Ам. Клюбу при Гадсон Еве. На порядку: звіт Контр. Комісії за 1965 рік. Управа С-ва на 1966 р.: М. Філярс, предс., М. Попович, заст. предс., С. Гунька, секр., М. Ходак, заступник, К. Ярославська, касир, М. Якимів, заст., Контр. Ком.: А. Грицак, А. Рак. А. Максимців, прапороносець. Опікун хворих: К. Лялька — на вах., Т. Базів — в місті. — Управа.

РОМ, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Михаїла — 121 Відд., о год. 2 по пол. в залі УНДому при 212 Canal St. На порядку: вибір делеґата і його заступника. Управа Відділу на 1966 р. В. Губаль, предс., Л. Фотюк, заст. В. Чуйко, кас., П. Оленюх, заст. О. Гадз, секр. М. Гадз, заст. В. Іванців і Й. Сохан — Контр. Комісія. — Управа Відділу.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в кл. ч. 2 при церкві св. Димитрія. Проситься членів вирівняти заборгованість за 1965 р. Буде вибір делеґата на 26 Конвенцію. Після місячних зборів відбудуться річні збори Відділу, на яких буде звіт урядників за 1965 р. та вибір управи на 1966. Є інші важні справи до полагодження. Проситься чл. прибути. — Управа.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж. Річні загальні збори С-ва Любов — 37 Відд. о год. 2:30 по пол. На порядку: звіти управи і Контр. Комісії, вибір управи на 1966 р. По річних зборах відбудуться місячні, на яких буде вибір делеґатки і заступниці на 26 конвенцію. Є інші важні справи. Збори відбудуться в УНДомі, 214 і 216 Фултон вул. — Управа.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні збори Т-ва Дністер — 430 Відд. в Укр. Клюбі при Френклін вул., о год. 1-ій по пол. Того самого дня по річних зборах відбудуться звичайні місячні збори, побір вкладок і вибір делеґатів на 26 конвенцію УНС. Проситься всіх повноправних членів прибути та причинитися до відповідних рішень та напрямних для делеґатів на конвенцію. — Р. Дяків, предс., О. Вакай, секр., Р. Книш, скарбник.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва Под. Січ — 8 Відд. о год. 2-ій по пол. в церковній залі при Чеснат вул. На порядку: 1. Інвестовання частини грошей із Товариства до нашої Кредитівки. Всі члени повинні прийти та дати свою згоду. Вибір нової управи на 1966 р. По річних зборах, цього самого дня відбудуться місячні збори на яких буде вибір делеґатів і заступників на 26 конвенцію УНС. — В. Кузицький, гол., В. Мандзій, секр., П. Гарасимів, член Управи.

МАГОНЕЙ, Па. Річні збори Т-ва Зап. Січ — 305 Відд., зараз по другій Сл. Божій, в год. 11:30 в церковній залі. На порядку: звіт за 1965 р., По річних зборах відбудуться місячні, на яких буде вибір делеґата та заступника на 26 конвенцію УНС. — М. Гентош, секр.

ПАСЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 42 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Говп Еве. На зборах є важні справи до полагодження. Буде вибір делеґатів на 26 конвенцію УНС. Просимо членство обов'язково явитися на ці збори. Управа на 1966 р.: В. Новацький, предс., І. Зварич, заст., П. Головачук, фін. секр., Н. Михайлишин, скарбник, В. Марущак, рек. секретар. Опік. хворих: С. Задорожний, С. Андрусишин. Прапорщики: І. Вілоґан, М. Тиньо. Мужі довір'я (тростісти): П. Никифорчин, А. Барна. Господар: І. Хомко. Контр. Ком.: інж. В. Чайківський, гол., проф. І. Рудакевич, І. Чуйко, члени. — В. Марущак, рекр. секр.

Посмертні згадки

СТЕПАН МАТЧАК, член Т-ва „Воля", 46-го відд. УНС в Ню Йорку, ур. 15 лютого 1888 у Волі Якубовій пов. Дрогобич, помер дня 13-го листопада 1965 по короткій і важкій недузі. Покійний це піонер-союзівець, заложив 46-ий відділ УНС у 1916 р., був його секретарем до 1950 р., був головним радним УНС і делеґатом на Конвенції. Полишив у великому смутку дружину Анастазію, сина Віктора і троє внуків. Прощали Покійного секретар відділу, гол. секретар УНС д-р Я. Падох і голова Укр. Роб. Союзу А. Батюк. Похорон відбувся 17 листопада з похоронного заведення П. Яреми до гр.-кат. церкви св. Юрія, а звідтам на цвинтар Кальварія при участи Родини і Приятелів.
Вічна Йому Пам'ять!
Секр. 46-го відд. УНС

ГРИГОРІЙ КАЛЬНИЦЬКИЙ, довголітній член Т-ва Сокіл 336 відд. УНС в Клівленд, Огайо, помер 26 листопада 1965 р. Походив зі села Рипиця Велика, Старий Самбір, Україна. Полишив у смутку дружину Розалію, двох синів Михайла і Мирослава, Командер, Ю.С. Нави, Вашинґтон, Д. С. замужню дочку Марію Салата і 8 внуків. Похорон відбувся 29 листопада 1965 р. з похоронного заведення і Православної Церкви св. Володимира, при участи родини, приятелів і членів Тов. Сокіл і членів Вільних Козаків з Народної Помочі.
Вічна Йому Пам'ять!
Гр. Кісіль, секр.

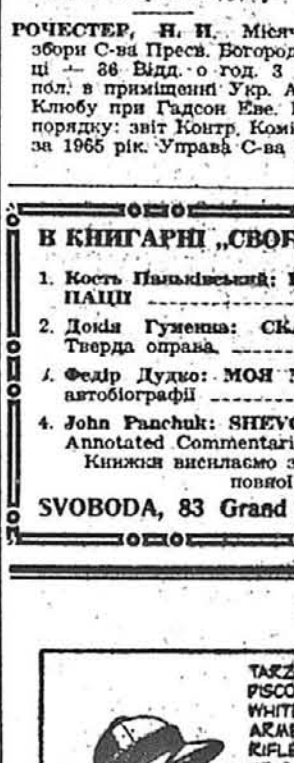
ЄВА ШВЕД, членкиня 5 відд. УНС в Асторії, Л. А., померла дня 16-го листопада 1965 року, на 63-му році життя. Покійна народилася в селі Германів, повіт Вібрка, Західня Україна. В смутку полишила двох синів і десять внуків. Похорон відбувся 20-го листопада 1965 при участи родини і членів Братства і знайомих з церкви Чесного Христа на цвинтар святого Івана.
Вічна Йому Пам'ять!
І. С., секр.

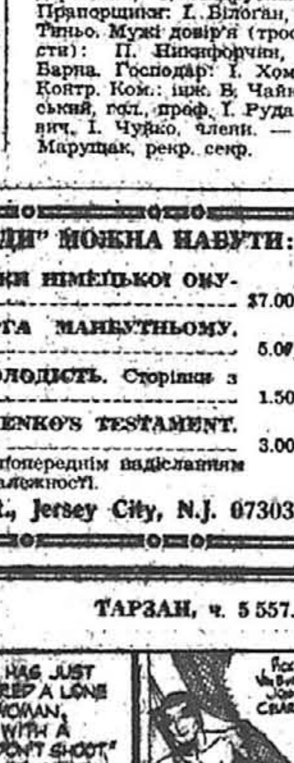
ВОЛОДИМИР ГНАТЮК, довголітній член Бр. Пресвятої Тройці, Відд. 320 УНСоюзу в Балтімор, Мд., помер 16-го листопада 1965 р. на 72 році життя. Покійний походив з села Колтів, повіт Золочів, Зах. Україна, вступив до УНС в 1916 р. Полишив в смутку доньку, 4 синів, які є членами УНС. Похорон відбувся 19-го листопада з похоронного заведення до Кат. Церкви а відтак на цвинтар Святого Серця (Сакред Геарт) при участи родини і знайомих.
Вічна Йому Пам'ять!
Ів. Малко, секр.

ГРИГОРІЙ ЯСЬКІВ, член і секретар 182 Відділу УНСоюзу від 1924 до 1962 року. Був секретарем 38 років. Помер 7-го листопада 1965 р. на 76 році життя. Походив з с. Вигода, пов. Станиславів, Зах. Україна. Полишив у великому смутку дружину Марію і 2 синів і 4 внуків. Похорон відбувся 10 листопада 1965 р. з похоронного заведення до Укр. Православної Церкви св. Вознесіння в Пасейку, Н. Дж., а відтак на цвинтар в Кліфтоні, Н. Дж. при участи родини, приятелів, знайомих і членів 182 Відд. Похоронні обряди довершив мітр. о. Т. О. Форостій.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа

МАРІЯ ЯХНИЦКА, членкиня [illegible] Відд. УНСоюзу в Бри-[illegible] Па, померла по короткій недузі дня 23-го вересня 1965 р. на 40-му році життя. Покійна народилася 5 листопада 1925 р. в Узів, пов. Станиславів Зах. Україна. Полишила у великому смутку чоловіка Леона, сина Павла, дочку Анну, 3 сестри і брата на Україні. Похорон відбувся 27 вересня 1965 р. з пох. заведення до укр. кат. церкви св. Петра і Павла, а відтак на цвинтар св. Петра і Павла, при участи родини, приятелів і членів 383-го Відд.
Вічна Їй Пам'ять!
Н. Хома, секр.

ТАРЗАН, ч. 5 557. Дівчина з рушницею.

"BUT A GUIDE DESERTED ME, TAKING THE ONLY CLUE TO HIS WHEREABOUTS!"

Тарзан саме віднайшов самотню білу жінку, озброєну в рушницю. — Не стріляйте, — закликав її лагідно. — Я бажаю вам допомогти.

Дівчина зідхнула і злагідніла. — Я називаюся Тиша Стюарт. Я шукала свого дядька, загубленого дослідника...

Але мій провідник утік, взявши із собою єдині дані до знайдення місця його перебування.